

Z kronik Strážců

Přes důkladné prohledání domu nebyla zlodějka, která byla spatřena v ranních hodinách v domě lorda Horatia Montrose (Vnitřní kruh) na Boudronském náměstí, nalezena. Pravděpodobně s bohatou kořistí unikla jedním z oken do zahrady, kde na ni již nejspíš čekal jeden z jejich kompliců. Hospodyně, pani Masonová, sestavila seznam věcí, které byly odcizeny. Jednalo se o stříbrné přístroje a drahocenné klenoty lady Montroseové, včetně náhrdelníku, jež matce lorda Montrose věnoval vévoda z Wellingtonu. Lady Montroseová s dětmi toho času prodává na venkově. Lord Montrose přijal zprávu o vloupání s klidem, dnes opět navštíví světovou výstavu s princem manželem. Naposledy hášnil o stroji na výrobu obálek, který prý revolučním způsobem promění poštovní služby.

Zpráva:

David Lloyde,
adept 2. stupně
12. července 1851

5.

„Vypadáš fakt vyřízeně,“ konstatovala Leslie o přestávce na školním dvoře.

„Taky se cítím mizerně.“

Leslie mě poplácala po ruce. „Ale tyhle kruhy pod očima ti sluší,“ pokusila se mě povzbudit. „Díky nim vypadají tvoje oči ještě modřejší.“

Musela jsem se usmát. Leslie byla zlatá. Seděly jsme na lavičce kolem kaštanu a mohly jsme si jen šeptat, protože za námi seděla Cynthia Daleová s nějakou kamarádkou a hned vedle mluvil Gordon Gelderman, ukvičená kachnička a medvěd bručoun v jednom, s dvěma dalšími kluky z naší třídy o fotbalu. Nechtěla jsem, aby zachytili cokoli z našeho rozhovoru. Už tak mě považovali za dost divnou.

„Ach, Gwen! Měla jsi to říct mámě!“

„To už jsi mi řekla přinejmenším padesátkrát.“

„Jo, protože je to pravda. Vážně nechápu, proč jsi to neudělala!“

„Protože... no, upřímně řečeno to sama nechápu. Asi jsem pořád nějak doufala, že se to už znova nestane.“

„Už jen tohle noční dobrodružství – co všechno se mohlo stát! Vezmi si tu věštbu tvoji prateky: to neznamená nic